

על ארבעה עשר ימים וקצת יותר הכותב

על הנסים ועל הנפלאות

עם שחרור כותל המערבי, והנסים שקרו בארצינו הקדושה

ערב שבועות תשכ"ז

א.

על פי לבי בה' רמה קרני בה' רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך אין קדוש כה' כי אין בלחך. ה' ממית ומחיה מוריד טאול ויעל. אנו מחויבים להכיר בנסים שעשה לנו הקב"ה בימים האלו, נסים גלויים והארת פנים מלפניו ית"ש לעמו ישראל, מה שלא זכו לראות הרבה עשרות דורות, ואסור לנו להיזהר כופר בסובתו של מקום, כי עשה עמנו עכשיו נס כפול: (א) אותו רשע המן של זמננו ימ"ש רצה להשמיד את כל היהודים, ועשה הקב"ה נסים ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם, והשמידו את כל סוס רכב פרעה ופרשיו בשעות ספורות, ונפל פחד היהודים עליהם, וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויאמינו בה', שגם אלו הרחוקים מאמונה וכל מי שיש לו מוח בקדקדו, מודים שלא היה שום ענין טבעי בהנצחון שעשה הקב"ה באופן מופלא ביותר, שום צבא עוד לא השיג הישגים כאלו שכוחות כבירים החמוסו לפניו בשעות ספורות. (ב) הגם השני בגילוי אהבתו ית"ש לעמו ישראל אע"פ שאינו הגון ואינו כדאי, שהוחזר לנו לרשותנו שריד בית מקדשנו הכותל המערבי, שאמרו הז"ל כי מעולם לא זזה שכינה משט שנאמר הנה עומד אחר כתלנו, אחרי ל"ט שנה שכבר נתרחקו ממקום הקודש הזה, והוחזרו לנו מקומות הקדושים מערת המכפלה יסני הברז וקבר רחל, מקומות שלא דרכו שם רגל יהודי זה י"ט שנה, ואוי לבנים שגלו מעל קברי אבות ואמהות, ומעתה הם נמצאים חתה רשותנו, ואנו עומדים נדהמים ומזועזעים מהגילויים הגדולים שהראה לנו השי"ת, ומה אשיב לה'.

ב.

"ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך, אך אוסיף להביט אל היכל קדשך". הפסוק הזה עמד נגד עיני לפני י"ט שנה עת נפלה העיר העתיקה בידי הערבים ושוב לא יכול יהודי לגשת אל מקום מקדשנו, והתאספנו כאלפים איש בהיכל ישיבת מאה שערים ויסבנו על הארץ ובכינו, וחשבתי אז שהגענו לשיא ההסתר, כי אחרי שהושמדו מאתנו בחירי האומה וכששה מליונים יהודים נדע בחרי אף את כל קרן ישראל, כל זמן שהכותל המערבי היה בידינו והיה לנו מקום הקודש הזה, שיהודי היה יכול לשפוך שיהו בפני אביו שנשמים, עוד היה כח להחזיק מעמד, אבל מה נוראה הסתרת פנים זו שהשי"ת הרחיק אותנו מעל פניו, וכאלו אינו חפץ שוב בנו, ואוי לבנים שגלו מעל סלחן אביהם, וכאוחו בן המלך שמסוגל לסבול גם כשאביו מיסר אותן בכל מיני יסורים קשים ורעים, אבל בסעה שאביו המלך מגרשו והיכל המלך על זה אינו יכול להתנחם ולהחזק, והרגשנו באוהה השעה כי אנו מתמוטטים מצער ויגון סגורשנו מנגד עיניך. אסרנו מה טוב חלקנו בשעה הגדולה הזאת, ששוב האיר לנו הקב"ה בהארץ פנים וגילויים שלא זכה שום דור והוחזר לנו מקום מקדשנו, מקום שלא זזה שכינה מכם. האושר וההענוג הכי גדול שיהודי מרגיש בעולמו הוא בשעה שמרגיש בקרבת אלקותו ית"ש וכמו"ד ואני קרבת אלקים לי טוב, והמקום המסוגל ביותר לזה הוא בכותל מערבי, שיהודי מרגיש כי הוא עומד שם נוכח פני ה' ושיפך לבו כמים ניכחו, וכשאומר שם ברוך אתה וכו' מרגיש משמעות מיוחדת בנוכחותו ית"ש, טאם כי מלוא כל הארץ כבודו, אך שם המקום היהודי בעולם שלא זזה שכינה משם. ואלו פינו מלא שירה כיס אין אנו מספיקים וכו'. מאח ה' הייתה זאת היא נפלאה בעינינו.

ממאורעות הימים הנדולים האלו אנו צריכים לשמוע את קול ה' היוצא מהם הקורא לנו. וכמו
 שאמר מרן אדמו"ר זי"ע ע"פ ויקרא אל משה וידבר ה' אליו, מה דכתיב ויקרא בלשון נסתר, ולא
 כתיב מי הקורא, סמכל המאורעות העוברים על האדם בוקעת קריאה מהקב"ה, פעם הוא ממאורעות של
 שמחה הכרימים אוהו ועל ידי זה שומע את דבר ה' הקורא אליו, ופעם הוא זה מיגון וצער המשכרים
 את רוחו, אשר מהם צריך לשמוע דבר ה' הקורא אליו. כל היי האדם ומאורעותיו הם קריאה גדולה
 מאביו שבשמים. ואם בחיי הפרס הוא כן, כ"ש המאורע הכביר הזה, הנסים והנפלאות שעשה הקב"ה
 אהנו, שהם קריאה גדולה מאביו שבשמים.

הגילוי הגדול פהארה פניו ית' הוא כי פקד ה' את עמו, ועלינו לעורר רחמים מרובים כי אחת
 ה' החילות להראת לעבדך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי א' בשמים וארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבולותך,
 אעברה בא וראה את ההר הסוב הזה והלבנון, היינו שיבנה לנו את ביהמ"ק במהרה כימינו, כי
 עדיין שכינתא בגלותא ועוד לא זכינו אפילו לאתחלתא דגאולה. כי מהו ענין גאולה, שהבריאה כולה
 הסקועה בחומרנות תזכה לגאולה ומלאה הארץ דעה את ה', ונראהו עין בעין כסובו אל נוהו, ונגלה
 כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו וגו'. אמנם יחד עם זה עלינו להביט נכוחה במאורעות הכבירים שעברו
 עלינו זה עתה, וכל מה שעבר עלינו בדור האחרון החל מההשמדה הנוראה, וכל המאורעות הבלתי
 רגילים שעברו עלינו בכל תקופה האחרונה, שהכל מחייב התבוננות ומחשבה, כי אנו הולכים
 ומתקדמים לקראת הגאולה, וע"ד שפי' רבותה"ק לשון שאמרו חז"ל יצפה לרגלי משיח, שלכאורה לשון
 רגלי משיח אין להם ביאור, אלא מרומז שכמו דידוע כי בלידה רגילה מתחיל ללכת עם הראש, אבל
 כשקורה שמתחיל לצאת עם הרגלים זהו לידה מסוכנת, אבל יחכך שיצא גם מזה לידה, אותו דבר בביאת
 המשיח כשלא זוכים הכל הולך להיפך עם בחי' רגלים, אבל יחכך שכל זה הוא רגלי משיח שאנו
 צריכים לצפות לזה, ועלינו להרעיש עולמות אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו והופע והנשא
 עלינו לעיני כל היי.

10

20

ד.

3

מאורעות הימים ותפקידנו הק' בשעה זו יש לראות מרומז בפסוק אחס ראיתם את אשר עשיתי
 למצרים ואסא אחכם על כנפי נשרים, ואביא אחכם אלי, ועתה אם שמעו השמעו בקולי. זכינו לראות
 הנס הראשון אשר עשה ה' למצרים לעינינו, וזכינו לראות הגילוי והארת פנים שקירב אותנו שאנו
 יכולים לבוא למקום השכינה בבחי' ואביא אחכם אלי, וכל זה מחייב אותנו הרבה, כל זה קריאה
 גדולה מהקב"ה והייחוס לי סגולה, שנחקר אליו בכל לבנו ובכל נפשנו.

והנה ידוע המאמר מה דכתיב אחרי קבלת החורה וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת
 קול השופר וירא העם וינועו ויעמדו מרהוק, היינו כי בשעה שנפתחו כל הז' רקיעים במעמד הנסגב
 וראו כי אין עוד מלגו, ושמעו את קול ה' מדבר מתוך האש, האנסים הפשוטים כל העם לא התבוננו
 אל העיקר רק שמו לב אל הקולות ואל הלפידים וגו', ועי"ז וירא העם וינועו ונסארו אח"כ שוב
 עומדים מרחוק. ע"כ זהו עיקר העבודה בימים אלו להרגיש את העיקר ולהתבונן מה ה"א דורש מעמך
 בשעה הגדולה הזאת, להתרומם ולהתעלה בחורו ועבורתו ית', ויחד עם זה להתאמץ בחפלה לבקש
 שיגאלנו גאולה שלימה בבנין ביהמ"ק, ואור פניך עלינו אדון נכא, וכמו שאמר הרה"ק המגיד
 ממזריץ זי"ע ע"מ כי בשעה שאדם מגיע להיכל הפלך ומבקט רכות כניסה אז השרים הנמצאים שם
 אומרים לו, שכל מה שהוא רוצה גם הם יכולים למלא מבוקשו ואין צריך להיכנס פנימה, אבל אם הוא
 סועך איני רוצה שום דבר רק לראות את פני המלך אזי מוכרחים לתת לו רשות כניסה. אסור לנו
 להתפחות ולהטלים עם כל מה שנ"ה הסגנו, רק תפלהנו כי רצוננו לראות את מלכנו, ולבקש מלך רחמן
 רחם עלינו וכו' בנה ניתך כנהחילה וכונן כקדכך על מכונו, ושם נעלה ונראה וכו', וכה יעזור
 ה' בנ"א.

10

(קול ה' אל המצרים למי חזקים)